

54. møde.

Fredag den 24. marts kl. 13.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 4 medlemmer til overfredningsnævnet.

(Jfr. tidenden sp. 2192).

Valgt blev: folketingsmand *Lund Jensen*, landmand *Arne Lindegaard Rasmussen*, folketingsmand *Jens Chr. Christensen* og folketingsmand *H. C. Toft*.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 8 medlemmer til nationalbankens repræsentantskab.

(Jfr. tidenden sp. 2269).

Valgt blev: *Gustav Pedersen, Carl Petersen, Chr. Christiansen, Baumsgaard, Erik Eriksen, Axel Kristensen, Jørgen Jørgensen (Ullerup) og Weikop*.**Formanden:** Den følgende sag på dagsordenen kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov for Færøerne om folkepension.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 2587).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

*Lovforslaget**vedtoges enstemmigt med 119 stemmer.***Formanden:** Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd. (Om ændringer i pristalsberegningsgrundlaget) [af Henry Christensen m. fl.]

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1283, fremsættelsen i tidenden sp. 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Finansministeren (Kjeld Philip): Det lovforslag, der er fremsat af medlemmer af venstre og det konservative folkeparti, går ud på, at tjenestemandslønningerne fremover skal reguleres efter et pristal, hvori hverken direkte eller indirekte skatter indgår. Dette forslag støtter sig på betænkningen fra den kommission, der blev nedsat af daværende finansminister Kampmann i oktober 1958.

Der kan næppe herske megen tvivl om, at oppositionens forslag til indretning af det pristal, der skal anvendes ved lønregulering, er rimeligt. Jeg tror ikke, at nogen økonom eller statistiker vil mene, at det vil være rigtigst til et sådant formål at medregne skatterne, så ud fra et konjunkturpolitisk synspunkt må man give forslagsstillerne medhold. I en tid, hvor skatterne bruges til at påvirke den økonomiske aktivitet, må det være rigtigst, at skatterne holdes uden for pristallet. Ændringer i skatterne er flere gange blevet anvendt til at bremse forbruget, og det kan i en sådan situation ikke være rimeligt, at de grupper, der er pristalsreguleret, ikke skal bære deres del af forbrugsbegrænsningen. Denne betragtning har da også ført til, at man gentagne gange har holdt forbrugsafgifterne uden for pristallet.

Der er således en del, der kan tale for, at man lader skatterne gå ud af pristallet. På den anden side må man også erkende, at det ikke har stor praktisk betydning, om skatterne er med i pristallet, eller de ikke er det. Studerer man de seneste års udvikling, vil man finde, at pristallet ville have været praktisk taget det samme, selv om skatterne ikke havde været med i pristallet. Af den af udvalget vedrørende lønregulering afgivne betænkning fremgår det således, at det lønregulerende pristal for